Asutatud 1908 september 2001 Nr. 9

Peterburi Teataja

Peterburi Eesti Kultuuriseltsi, Jaani koguduse ja Jaani Kiriku Fondi väljaanne

Peterburi Jaani Koguduse ja Eesti Kultuuriseltsi kauaoodatud oma kodu

Hiljuti 140. aastapäeva tähistanud Peterburi Jaani Kiriku hoones toimus augusti lõpupäevil pidulik avatseremoonia ja jumalateenistus. Seda päeva võib lugeda Peterburi eestlaste rõõmupäevaks. Ajaloolises Jaani Kirikus (Dekabristide 54) lülitati taas sisse elektrivalgus. Jaani kogudusel, Eesti Kultuuriseltsil oma ringidega, Pühapäevakoolil ja Peterburi Teatajal on lõpuks oma kauaoodatud kodu. Piduliku sündmuse avas EV Peterburi Peakonsulaadi konsul ja Peterburi Jaani Kiriku Fondi esimees Jüri Trei. Ta meenutas kirikuhoone esimesi taastamistalguid 1999. aasta novembris. Siis oli paar aastat tühjalt seisnud Jaani kirik lagastatud ja selles elasid kodutud. Lõhutud olid kiriku uksed ja aknad, varastatud seina- ja laepaneelid jne. Kohati sumpasid talgulised poolemeetrises rämpsukihis. Praeguseks on kiriku neli korrust suures osas rämpsust puhastatud. Eesti Vabariigi valitsuse toel (Mart Laar, Katrin Saks, Signe Kivi) ja R Projekti ning TUI Spetsrestauratsija kaasabil on valminud Jaani kiriku taastamise eskiisprojekt. Ühtlasi tänas konsul koguduse-, seltsi- ja fondi liikmeid osutatud kaasabi eest kiriku korrastustöödel. Erilised tänud Tallinna Tehnikaülikooli Meeskoorile, aktiivsetele seltsi liikmetele: Olev Saegale, Gennadi Njuninile, Raivo Kukele, samuti tänati elektritööde operatiivse tegemise eest Jaan Revjakinit, Ilja Šeberšteini jt.

Kohale olid palutud külalised Eestist, teiste seas ka Ida-Viru maavanem Rein Aidma, ajalehe Eesti Kirik ja Tallinna linnavalitsuse esindajad. (Tallinna linnapeale tehti juba kevadel ettepanek toetada kiriku taastamist seoses läheneva Peterburi linna 300. juubeliga)

Kokkutulnud Eesti kogukonnale esinesid Peterburi Konservatooriumi keelpillikvartett ja Peterburi Eesti Seltsi segakoor Nonna Matsova juhatusel. Seoses Jaani kirikuhoone ruumide osalise kasutuselevõtuga koguduse, kultuuriseltsi ja pühapäevakooli poolt ning seoses hoone remonttööde ja haldamisega otsustati moodustada toimkond (A. Ljaguštšenko, J. Maldre, J. Trei).

Eesti Rahvusraamatukogu digitaalarhiiv DIGAR (S)

KARL AUGUST HERMANN – 150

Karl August Hermann sündis 23.septembril 1851 Põltsamaal. Töötas 1868 – 1873 pedagoogina Põltsamaal ja Peterburis, astus 1875. aastal Tartu Ülikooli usuteadust õppima, jätkas 1878. aastal õpinguid Leipsigi Ülikoolis ja lõpetas selle filosoofiadoktori kraadiga. 1880. aastal saabus Hermann kodumaale, et siin parima usu ja oskusega võimetekohast rakendust leida. Oli 1882–1885 "Eesti Postimehe" toimetaja. Ostis "Perno Postimehe" ja andis seda 1886–1896 Tartus välja "Postimehe" nime all (alates 1891.a. sai sellest esimene eesti päevaleht). Oma kulu ja kirjadega alustas ta esimese eestikeelse muusikakuukirja "Laulu ja mängu leht" väljaandmist. Leht hakkas Tartus ilmuma 1885.a suvel. Uue väljaandega oli Hermannil tööd palju. Tegemist oli ju esimese muusikale keskendunud eestikeelse ajakirjaga, millele oli alles vaja lugejaid otsida ja neile väljaande vajadust selgitada. Puudusid ka kaastöölised ja autorid. Hermann kirjutas ja tõlkis, abiks olid talle pereliikmed ning tõlkija ja jutukirjanik M. Põdder. "Laulu ja mängu leht" oli ainuke sellelaadne ajakiri, kuid vaatamata sellele oli tellijaid ja lugejaid vähe. Neid, kes vajasid tollajal muusikaajakirja, oli vähe. Seetõttu tema väljaandmine lõpetati 1897.aastal, kuid oma eesmärgi (moto) "Kuukiri Eesti muusika edendamiseks" ta täitis.

Aastast 1889 töötas Hermann eesti keele lektorina Tartu Ülikoolis. Oli rahvusliku liikumise mõõnaperioodi silmapaistvamaid ja mitmekülgsemaid kultuuritegelasi, pidas peamiseks rahva kultuurilist virgutamist, eriti keeleteaduse, kirjanduse ja muusika viljelemist. Keeleteadlasena osales kirjakeele ühtlustamises ja normeerimises. Avaldas esimese täieliku eestikeelse eesti keele grammatika ("Eesti keele Grammatika", 1884; "Eesti keele Lause-õpetus", 1896) ning lõi ja tuletas rohkesti uusi sõnu (grammatika, terminoloogia, muusika alal). Peamine teatmeline väärtus on tema koostatud "Eesti kirjanduse ajalool" (1898). Pooleli jäi esimese entsüklopeedia ("Eesti Üleüldise teaduse raamat ...", I kd. 1900-04, osa II köitest 1906; A-täht ja osa B-tähest) avaldamine. Hermanni luulelooming on pinnaline ja trafaretne; jutuloomingust on tuntuim muinasromantiline "Auulane ja Ülo" (1887). Oluliseim on Hermanni osa eesti muusika arendamises ja propageerimises ning rahvaviiside kogumises. Ta oli mitme üldlaulupeo korraldaja ja koorijuht; avaldas rohkesti muusikat propageerivaid ning muusika algteooriat ja muusikaajalugu käsitlevaid kirjutisi ning noote ja koorilaulu kogumikke ("Eesti kannel", I-III, 1875-84; "Koori ja Kooli kannel", I-II, 1875-82; "Kodumaa laulja", 1877; "Laulukaja", 1884; "Völkerlieder", 1893, jm.) Asjaarmastajaliku laulumängu tasemele jäi ooperikatsetus "Uku ja Vanemuine" (1908). Hermanni rohkes kooriloomingus on püsiväärtus mõnel meloodilisel isamaalaulul ("Isamaa mälestus", "Munamäel", "Minge üles mägedele!", "Kungla rahvas"). 1888 avaldas Hermann üleskutse rahvaviise koguda; tema kogus leidub 2587 viisi. Suure hulga eesti rahvaviise seadis ta koorilauludeks ("Eesti rahvalaulud Segakoorile", I-III, 1890-1908). Karl August Hermann suri 1909.a Tartus.

J. Põllu

TÄHTIS ON ALUSTADA

Olid kaunid suvepäevad Stockholmi ESTOL 1996. aastal, kui juhus viis kokku Rahvakunsti Klubi naisedja kolm Peterburi eestlannat Viiu Fjodorova, Ille Tobolkina ja Aino Tonka. Need kolm naist olid endale teinud rahvariided saades kirja teel juhatust Eesti Rahva Muuseumi teadurilt Reet Piirilt. Rahvariiete huvilisi oli Peterburi eestlaskonna hulgas teisigi. Nii otsustaski Viiu Fjodorova peale meie kohtumist Stockholmis hakata osalema Rahvakunsti Klubi igakuulistel koolituspäevadel. Ega see Viiul kerge olnud. Olid pikad unetud sõidud Peterburist Eestimaale ja siin tihedad tööpäevad. Huvi oma esivanemate rahvariiete vastu kasvas pidevalt. Samas kasvas ka huvi Eestimaa ja eesti keele õppimise vastu.

1998. aastal toimus Eesti Rahva Muuseumi näitus Peterburis, kus näituse avamisel esinesid rahvatantsujuhi Anu Visseli tantsunaised Nõost. Kohal olid ka Peterburi naised oma uute rahvariietega. Sellest kohtumisest tekkis sõprus, mille tulemusena toimus vastukülaskäik Nõosse. Seal tantsiti oma esimene tants «Oige ja vasemba». Anu Vissel tegi Peterburi naistele ettepaneku hakata ka rahvatantsu õppima. Rahvatantsude õppimise tegi kergemaks see, et Peterburis oli kohapealt võtta Eesti rahvatantsu asjatundja ja juht Krista Beloussova. 17. oktoobril 1998. aastal astus Peterburi grupp eraldi osakonnana Rahvakunsti Klubi liikmeks. Osakonna moodustasid toona 14 naist. Praegu on liikmeid 34, kusjuures liikmete hulgas on ka mehi. Osakonnajuurde loodi folklooriansambel Neevo range ja asjatundliku Krista juhtimisel. Rühm on oma välimuselt huvitav, sest kõigil on erinevad rahvarõivad vastavalt oma päritolukohale Eestimaal. Osakonna rahva elu on tänu koostööle Rahvakunsti Klubiga muutunud huvitavaks. Pole ime, et rahvast aina juurde tuleb. Möödunud aastal õnnestus neil hankida taluteljed. Klubi meister Loore Soop käis Peterburis kangakudumist õpetamas. Seal abistas väga asjalikult kohalik mees Ivan Loper. Temast saigi edaspidi kõige kõvem kangur. Loore Soopi kohapeal olles ei pandud mitte ainult kangas telgedele, vaid koos Ivaniga valmistati veel kahed teljed.

Peterburi eestlaskonna elu on tänu osakonnale huvitavamaks läinud. Neevo liikmed ilmestavad oma esinemisega Peterburi Eesti Kultuuri Seltsi üritusi. Loetlen lõpuks ainult suuremad aastal 2000 aset leidnud üritused: märtsis esineti Peterburi Sõpruse Majas vähemusrahvuste peol ja Eesti Konsulaadis Rahvusvahelisele Naiste Klubile; juulis osaleti Lätis Baltica festivalil; augustis käidi Saaremaal Lääne tantsijate kokkutulekul.

Käesoleval aastal on Rahvakunsti Klubil veel plaanis korraldada Peterburis idaeestlaste käsitöölaager, millest võtavad osa eestlased Venemaalt, Leedust ja Ukrainast.

Mare Sihver
Rahvakunsti Klubi esinaine

BALTICA'2001

В Прибалтике помимо всем знакомых песенных и танцевальных праздников с 1987 года проходит международный фольклорный фестиваль "Baltica". Эстафету его проведения приняла этим летом Эстония, встретив коллективы из 13 стран мира.

Впервые для участия в фестивале была приглашена фольклорная группа "Neevo" (руководитель Криста Белоусова) Эстонского Общества Культуры в Санкт-Петербурге. В программу выступления из двадцати танцев, имеющихся в репертуаре, неслучайно были отобраны популярные как в самой Эстонии, так, вероятно, и на вечеринках эстонских обществ в Петербурге начала XX века "Александра вальс", "Коробушка", "Суббота" и "Ту-степ". Кроме того, петербуржцы оригинально продемонстрировали публике свою гордость – сделанные своими руками народные костюмы, предложив публике по одежде угадать ту или иную волость Эстонии.

По традиции первые два фестивальных дня выступления проходили в областных центрах. Радушный прием "Neevo" оказали в своих семьях жители Каркси-Нуйа в Вильяндимаа, дружбу и советы предложили члены местного танцевального коллектива. Живописную природу и быт этих мест петербургские эстонцы смогли оценить, заглянув в гости на хутор к художнице Лейде Юрген, недавней нашей землячке. Затем праздник переместился на открытые площадки и в залы столицы, где собрались все участники. На Ратушной площади Таллинна лучшие фольклорные группы Эстонии раскрывали богатство народного творчества страны-хозяйки, сменяясь коллективами из соседних Латвии, Литвы, Финляндии, Норвегии. Во время концерта зритель мог перенестись с Балтийского побережья под звуки волынок в Шотландию, ритмы сиртаки погружали в греческую культуру, барабаны перуанцев воспевали земли инков. Удмуртская гармошка и новгородские частушки звучали здесь не менее экзотично. Особый зрительский восторг вызвали яркие выступления филиппинцев и французов из Канады, чье сохранение фольклора вдали от родины заслуживает всяческого уважения. Однако для участников фестиваля самое интересное наступало вечером, когда вместе они допоздна разучивали и обучали танцам друг друга.

Фестиваль "Baltica", наконец, закономерно включил в свою географию и Санкт-Петербург, благодаря чему потомки переселенцев из Эстонии, различными путями оказавшихся на берегах Невы, посетили землю своих предков, восстанавливая тем самым связь поколений.

Вероника Махтина

Eesti Rahvusraamatukogu digitaalarhiiv DIGAR (S)

PETERBURI 300

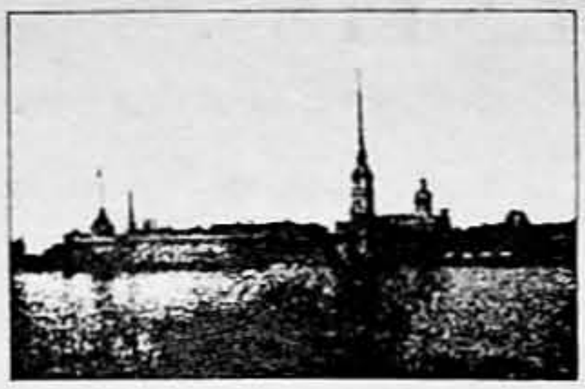

Kunagi oli Laadoga järve nimeks Neevo (s.t. "Suur järv"). Niiva aga oli kitsas väin Laadoga ja Balti mere vahel. See ongi nüüd Neeva jõgi, mille ääres asubki Venemaa kultuuripealinn – Peterburi.

Peterburi asutamise eellooks oli poole aastatuhande pikkune võitlus Neeva veetee pärast vene ja rootsi feodaalide vahel. Juba 13-ndal sajandil püüdsid rootslased kaubanduslikult tähtsat piirkonda oma valdusse saada, sest siit algas ju veetee, mis viis Laadoga, Volhovi, Lavati, Dnepri ja Musta mere kaudu Bütsantsi valdustesse.

Novgorodi vürsti Aleksandri vägede võiduga Neeva lahingus 1240. aastal (praeguse Peterburi lähedal) tõrjuti rootslased mõneks ajaks eemale. See võit andis suurele väejuhile hüüdnime "Nevski". Aleksander oli siis 19 aastane noormees. Isegi raske uskuda.... Kuid vene vürste kasvatati tol ajal omapäraselt. 4-nda eluaastani elas väike vürst vürsti majas naiste poolel, kus tema eest hoolitses ema koos oma naissoost abilistega. Vaevalt aga sai poiss 4-aastaseks, viidi ta kirikusse, lõigati juukseid ja pühitseti vürstiks; anti ühte kätte väike mõõk, teise aga vibu ja nool ning pandi hobuse selga – see tähendas seda, et nüüd sai väike vürst oma koodumaad kaitsvaks väejuhiks. Sellest ajast alates elas väikemees juba meeste poolel ning tulevase väejuhi kasvatusega tegelesid isa, tema andekamad väejuhid ja teised abilised-meesterahvad. Nii sirgus väikesest vürstipojast juba varakult tõeline mees ja vapper väejuht. Peale selle pidi vene vürst teadma viite võõrkeelt.

Vürst Aleksander Nevski oli oma aja haritumaid inimesi. Tema väed võitsid ka ristirüütleid Peipsi järvel tuntud Jää lahingus 1242.aastal.

Aleksander Nevski auks on ehitatud vana Nevski prospekti lõppu suur klooster – umbes seal, kus legendi järgi toimus lahing rootslastega. Sinna kloostrisse on maetud ka tema põrm. Kaasajal on Aleksander Nevski pühak, keda loetakse linna kaitsjaks.

Rootslastel õnnestus Neeva piirkonnas uuesti kanda kinnitada alles 17-nda sajandi alguses. Kuna aga Poola, Saksi, Taani ja Venemaa olid Rootsi ülemvõimu vastu Läänemerel (1699.a.), siis tekkiski liit saksi suurvürsti, Poola kuninga August II, vene tsaari Peeter I ja Taani kuninga vahel. Ööl vastu 12.veebruari 1700.a. ründasid saksi väed Riia linna. Nii algas Põhjasõda (1700-1721.a.), mille rootslased kaotasid. Peeter I sai Neeva kaldapealsed jälle tagasi ning ühendas Eestimaa ja Liivimaa Vene riigiga. Neeva kaldad olid Venemaa jaoks aknaks Euroopasse, nagu ütles hiljem A. S. Puškin oma poeemis "Vaskratsanik".

16. mail 1703.aastal liikus paatide flotill mööda Neevat. Ühes paadis istus imperaator Peeter I. Ta ise valis uue linna asutamise jaoks kohta. Valida polnud kerge, sest ümberringi olid sood. Lõppude lõpuks otsustati asutada esimene kindlus väikesele Zajatsi (Jänese) saarele, mis asus jõe kõige laiemas paigas, Suur- ja Väike-Neeva hargnemise koha lähedal. Oma asukoha tõttu võis kindlus täielikult tõkestada vaenulike laevade sissepääsu Neevasse.

Ehitada oli väga raske, sest maa oli soine, kuid kindlus tõusis kaunis kiiresti: venelased kartsid, et rootslased püüavad need maad tagasi saada. Pooleteise kuu pärast oligi esimene linna kindlus Sankt - Peterburg (s.t. Püha Peetri linn, arh. D. Trezzini) valmis.

1703.aasta novembris tuli kindluse juurde juba Euroopast esimene Hollandi laev. Kuid ühest kindlusest jäi väheks. 1704-ndal aastal ilmus Neeva äärde veel üks kindlus – Admiraliteedi hoone ja varsti loodi Kotlini saarele Kroonlinna kindlus.

Niisiis kolme kindluse kaitsel hakkaski linn kerkima. Linn sai endale esimese kindluse nimetuse – Sankt – Peterburg. Kindluse uus nimetus pühendati apostlitele Peetrusele ja Paulusele ning selleks sai Peeter-Pauli kindlus.

Nevski prospekt ja teised hilisemad peatänavad ehitati läbi metsade ja soode. Tuhanded raskest tööst kurnatud ehitustöölised hukkusid, kuid linn kerkis üha kiiremini.

1712.aastaks kujunes Peterburist Venemaa pealinn, mis andis võimsa tõuke tema kasvuks.

M. Ruuse

KÜLAS KRIMMI EESTLASTEL

Prohvet Maltsveti õhutusel algas 1861. aastal eestlaste väljaränne Krimmi. Selle ajaloolise sündmuse 140. aastapäeva tähistamiseks toimusid Krimmis Bahtšisarai rajoonis Beregovoje külas Ukraina Eesti Seltsi korraldusel II EESTI SUVEPÄEVAD. Osavõtjaid oli üle 400. Rohkem, kui poole neist moodustasid külalised Eestimaalt. Loomulikult olid esindatud ka kõik suuremad eestlaste keskused Ukrainas, eriti Krimmis. Üksikuid külalisi saabus veel USA-st, Kanadast, Soomest, Lätist, Tšehhist ja Venemaalt. Meid, Peterburi Eesti Kultuuriseltsi esindajaid oli 5.

Suvepäevade ürituste programm oli tihe. See algas Beregovoje kalmistul. Jumalateenistuse viis läbi õp.V.Jürjo Narvast, esines Tümpu nim. meeskoor Tallinnast. Külastame väljarändajate ja nende järglaste haudu ja peatume maja juures, kus 1904. aastal elas ja töötas kirjanik Eduard Vilde. Siin kogus ta rikkaliku faktilise materjali ajaloolise romaani «Prohvet Maltsvet» kirjutamiseks. Väike majake, nagu valdav enamus teisigi upub viinapuude rohelusse. Kuigi Beregovoje (Rannaküla) üldpilt on lõunamaine, peidab ta endas siiski midagi eestilikku ja väga kodust. Hämmastab haruldane puhtus. Meie Salme Smirnova, kelle vanemad elasid siin kaua aega, on juba leidnud oma kauged sugulased.

Suvepäevad jätkuvad. Arvukad traditsioonilised tervitused ja sõnavõtud pidulikul avamisel pansionaadiesisel väljakul. Erilise huviga kuulati Ukraina Eesti Seltsi esimehe Viktor Kõrveli esinemist. Tema initsiatiivil ja aktiivsel osavõtul algas 1994. aastal eesti seltside taastamine Ukrainas ja Krimmis, alustati suvepäevade traditsiooni. Kontsert-tervitusega esinesid kohalik ansambel «Sudaruska»ja külaliskollektiivid. Merelt puhuv külm tuul ei suutnud tuju rikkuda ja pidu kestis hilisööni.

A. Adamson «Uputatud laevade monument» Sevastoopolis

Kaks päeva kestis teaduskonverents, kus esinesid teadlased Eestist ja Simferoopoli Etnograafia Muuseumist. Loomulikult olid tähelepanu keskpuntis ettekanded, mis olid pühendatud eestlusele Krimmis. Need materjalid oleks vaja avaldada trükis. Pansionaadi fuajees oli meil võimalus tutvuda kohalike eesti maalikunstnike Valeri Kikase ja Anatoli Ljutovi töödega, vanade fotode, mitmesuguste dokumentide ja teiste Eesti-teemaliste materjalidega.

Eesti kunstimeistrite kontserdi ajal suutis saal vaevu mahutada kõiki soovijaid. Esinesid teater «Estonia» solist Mati Palm, Tümpu nim. meeskoor, Tallinna kammerkoor, Kadrina segakoor,Ukraina Eesti Seltsi Naiskoor «Sõleke», folkloorirühm «Kaimud» ja Muuga Maanaiste Seltsi rahvatantsurühm «Eha». Väga kahju ,et nende hulgas ei olnud Peterburi «Kaja» ja «Neevot». Pidu jätkus simmaniga ja lõppes ühise õhtusöögiga.

Huviga ootasime ekskursiooni eesti küladesse. Käisime Novo-Estonias, Krasnodarkas ja Pervomaiskojes kohalike eesti seltside juhtide kodudes. Kõikjal soe vastuvõtt ja kurb lahkumine, sest midagi kallist jäi sinna kaugele maale. Kahju, et aega oli nii vähe. Loodan, et kunagi avaneb võimalus uuesti kohtuda nende toredate inimestega. Meie Krimmi reis lõppes ekskursioonega maalilisele lõunarannikule. Naudime looduse ilu ja ei unusta ka pildistamast akadeemik A.Adamsoni kuulsat «Uputatud laevade monumenti Sevastoopolis.

Meie väikese esinduse nimel tänan Viktor Kõrvelit ja kõiki Krimmi eestlasi, kes organiseerisid meile unustamatud pidupäevad. Jõudu ja edu Teile edasises töös!

Juan Maldre

Teated

III KURESSAARE OOPERIPÄEVAD

Koostöös Saare Maavalitsuse, Läti Rahvusooperi, Peterburi Maria teatri projektgrupi ja EV Peterburi Peakonsulaadiga toimusid III Kuressaare ooperipäevad. Ooperipäevade kavas olid: Verdi «Rigoletto» (Läti Rahvusooper), Rossini «Sevilla habemeajaja» (Peterburi Maria Teatri projektgrupp), ühine galakontsert ning ooperipäevad lõppesid Tallinna Linnateatri lastelavastusega «Burattino».

EELK PETSERI-PEETRI KIRIKU 75. AASTAPÄEVA TÄHISTAMINE

Petseris asuv Petseri-Peetri kirik tähistas 23.septembril 75.aastapäeva. Kohal oli EELK peapiiskop Jaan Kiivit, kes pidas jutluse. Jumalateenistuse viis läbi Linda Villenthal ja Võru praostkonna praost Andres Mäevere. Teenistusel viibis ka Eesti konsul Pihkvas Vladimir Redpap. Kogudus oli aastapäevaks väga tõsiselt valmistunud, esines koguduse juures tegutsev kirikukoor. Pärast jumalateenistust kogunes kogudus kohvilauda.

Kiriku nurgakivi asetati 11.novembril 1923.a. Kiriku on projekteerinud arhitekt Potsegajev. 19.septembril 1926.a. pühitses piiskop Jakob Kukk valminud kiriku. 1939.a. valmis kahekordne kogudusemaja, mis peagi koguduselt ära võetija riigistati.

Vladimir Redpap

TALLINNA LINNAPEA PETERBURIS

23.-25.september 2001 viibis Peterburis Läänemere regiooni arengufoorumi riikidevahelisel kohtumisel Tallinna linnapea Tõnis Palts. Linnapea kohtus Peterburi kuberneri V. Jakovlevi ja V. Nazaroviga. Samuti külastas Tallinna linna delegatsioon, eesotsas linnapeaga, Peterburi Jaani kirikut. Linnapea lubas toetada kirikuhoone remonti, mis ühtlasi oleks ka Tallinna linna poolseks kingituseks Peterburi 300-nda juubeli puhul.

***

22.08.2001 kirjutas Eesti Vabariigi haridusminister alla käskkirja eesti keele väljaõppe nõukogu moodustamise kohta. Juba varem moodustati komisjon ida-eestlaste probleemidega tegelemiseks rahvastikuministri Katrin Saksa juhtimisel.

TÄHISTATI BALTI KETI AASTAPÄEVA

23.augustil 2001 kogunesid Eesti, Läti, Leedu diplomaatid ja kultuuriseltside esindajad traditsioonilisele kohtumisele Eesti Peakonsulaadi Peterburis, kus toimus pidulik kontsert ja vastuvõtt. Kaks aastat tagasi istutati seoses Balti keti 10.aastapäeva tähistamisega konsulaadi aeda tamm, mille juures tehti nüüd mälestuseks foto.

Eesti Rahvusraamatukogu digitaalarhiiv DIGAR (S)

KEELE- JA KULTUURILAAGRID EESTIS

Tänu Eesti Vabariigi Haridusministeeriumi ja Integratsiooni Sihtasutuse finantsilisele toetusele korraldati Eestimaal juba teist aastat keele- ja kultuurilaagreid Venemaal elavatele eesti päritolu lastele. Krasnojarski, Moskva ja Peterburi laste selle suve "ajutisteks kodudeks" said Kristi Tamme talu Lääne-Virumaal, laagrid Sandra külas Viljandimaal (projektijuht Anne-Mari Rannamäe) ja Kihlepa külas Pärnumaal (projektijuht Ly Oja) ja Hageri lasteaed-algkool, kus pereemaks oli Ülle Lenmuk.

Oma laagrimuljetest kirjutavad lapsed ise.

Anne Lepland, Peterburi

"Поездкой я осталась очень довольна, т.к. программа была насыщенной. Много познавательных и весёлых экскурсий. Прием на хуторе был очень радужным, обстановка дружелюбной, а Kristi Tamm оказалась милой женщиной, которая интересно преподает эстонский язык. Огромное спасибо за столь интересный отдых!

Ma armastan Eestit!

Veronika Kulikova, Moskva

" Ma ei ole Eesti ajaloost nii palju kunagi lugenud ja kuulnud, kui Kristi Tamme eesti keele tundides. Tahaksin, et eesti keel saaks mulle täitsa selgeks."

Ilmar Nemtšenko, Krasnojarsk

"В Эстонии было замечательно, но жаль только то, что надо было так быстро возвращаться."

Anna-Maria Nikolajeva, Krasnojarsk

"Очень трудно написать, что тебе понравилось больше, когда впечатлений было так много. Мне понравилось все. Понравилось место, где я жила, и люди, и природа. Почему-то этот лагерь мне понравился намного больше, чем предыдущий в Лунья 2000г., хотя и условия проживания были чуть хуже. Для меня большим сюрпризом было пожить один день в эстонской семье.

Очень понравились люди, с которыми я общалась и жила, а больше всех я люблю Кристи, нашу учительницу, но она была у нас и за маму, и за повара, и за шофера, и за гида, Мне вообще нравятся эстонские люди – они очень добросердечные, веселые и умеют шутить.

Я очень надеюсь приехать еще раз на следующий год!"

Dima Fomitšev ja Artur Laane, Moskva

"Очень подружились с эстонскими ребятами, было весело и уютно. Время пролетело очень быстро, но останется в памяти надолго!

Большое спасибо всем, кто это организовал!"

Aleksandra Hmarskaja, Krasnojarsk

"В лагере мне очень понравилось. Мы отдыхали, ходили в походы, а также изучали эстонский язык. Я научилась правильно произносить звуки. Мы ездили в разные города. Но больше всего мне понравилось в Пярну (море, песочный пляж, что еще нужно).

Нас очень хорошо кормили, мне понравилось блюдо "kissell vahukoorega".

Учителя - Ülle, Kristjan ja Anneli были очень добрые. Жаль, что мы были не долго в Эстонии, я бы хотела приехать сюда еще раз."

Marika Sulg, Peterburi

"Ükski laager, kus ma olen olnud, ei olnud nii põnev kui Hageri. Ja Ülle, Kristjan ja Anneli on maailma parimad kasvatajad. Hea, et mul on palju pilte laagrist, mida saab vaadata ja meelde tuletada koiki neid üritusi, mis meil olid. Tahaksin nii väga ka järgmisel aastal laagrisse minna!

Lastevanemate poolt tahame öelda tänusõnad koigile neile, kes tegid meie laste Eestis viibimise koduselt soojaks ja tutvustasid nii põhjalikult nende esivanemate kodumaad. Eriline tänu Eduard Odineisile ja Ilja Gorohhovile laste vastuvõtu ja ärasaatmise hea organiseerimise eest.

EESTI RAHVUSLIK FOLKLOORINÕUKOGU
CIOFF ESTONIA

XIV CIOFFi
RAHVUSVAHELINE FOLKLOORIFESTIVAL
INTERNATIONAL FOLKLORE FESTIVAL

BALTICA 2001
July 05 - 11

TÄNAME * THANK YOU

NEEVO

RUSSIA Sankt-Peterburg

Korralduskomitee / Organizing Committee

Tallinn, Estonia

Õnnitleme

Õnnitleme Eesti Rahvakunsti Klubi esinaist Mare Sihverit Vabaharidusliidu aastaauhinna saamise puhul. Selle autasuga tunnistati M. Sihver 17. aprillil k.a. Liidu parimaks õpetajaks.

Peterburi Eesti Kultuuriselts
Eesti Rahvakunsti Klubi Peterburi osakond

Kiriklikud Teated

Jumalateenistused toimuvad kaks korda kuus laupäeviti kell 14.00 aadressil Dekabristide 54, Jaani kirik:

29.09 kell 12.00
13.10
27.10
10.11
24.11
08.12

Peterburi Peeter-Pauli kirikus Nevski 22/24 esineb programmi Eestlased Peterburis raames 29.sptembril kell 15.00 naiskoor "Virvik" (dirigent Olev Oja ja orelil Pille Metsson)

Peterburi Eesti Kultuuriselts teatab sügava kurbusega oma aktiivse liikme
KARL ÕUNMANNI
surmastja avaldab siirast kaastunnet lahkunute omakseile

Täname

Täname üksikannetajaid ja organisatsioone: perkond TAMMEPÕLD, SAAMER, ALLIK, HEINPÕLD, ROSEN, MERISALU, JÄRV, IVANOV, STEPANOVA, perekond MIILBERG ja perekond TÕNISSOO, Eesti Rahvakunsti Klubi, Soome Juupajoki sõpruskogudus.
MTÜ Peterburi Jaani Kiriku Fond a/a 22 101 384 2966 Hansapank

Õnnitleme juubilare

08.09	Igor Petlin
13.09	Zanna Grušanskaja
15.09	Georgi Kallas
15.09	Arnold Lepland
12.10	Johannes Leppik
17.10	Adolf Leineman
04.11	Heino Oja
06.11	Aino Paikina
07.11	Ljudmila Dubrovskaja
28.11	Alfred Rekand
05.12	Aime Ehte

Peterburi Teataja, Peterburi Eesti Kultuuriselts, EELK Peterburi Jaani Kogudus

Toimkond: Margarita Ruuse, Külli Sulg, Jaan Maldre, Jüri Trei, Veronika Mahtina
Aadress: Dekabristide tn. 54, Peterburi Eesti Kultuuriselts
Tasuta väljaanne (tiraaž 700 eks)
Trükikoda: Inkeri kustannustalo Oy, Peterburi, 5 Karpovka
(direktor A. Sõrov, disain A. Saijumäki, A. Ulmenthal)

Eesti Rahvusraamatukogu digitaalarhiiv DIGAR (S)